

rende Selvejerbøndergaard ved Udstykning bleve bragte ned til kun at have et Tilliggende af 1 Td. Hartkorn, maatte det sikkert siges, at man derved i høj Grad havde svækket den danske Bondestand; det vilde ikke kunne kaldes en særdeles kraftig og selvstændig Gaardmandsklasse, som gennemgaaende kun havde en Gaard med 1 Td. Hartkorn. Jeg henstiller til det eventuelle Udvalg at overveje, om ikke Lovforslaget paa dette Punkt burde føres tilbage til den nu lovlige bestaaende Regler, saaledes at den almindelige Grænse for Udstykning af Selvejerbøndergaard bliver 20 Tdr. Land boniteret Jord, og den absolutte Grænse i Reglen bliver som nu 2 Tdr. Hartkorn; det kunde endvidere overvejes, om der ikke, for at man kunde komme ned til 2 Tdr. Hartkorn, burde paalægges den vedkommende, som udstykker, at opretholde Husmandsbrug. Jeg finder, at i den omhandlede Henseende er den nu bestaaende Tilstand langt at foretrække for, hvad der foreslaas ved nærværende Lovforslag. — Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen) i, at det er en heldig Bestemmelse i Forslaget, at der indføres Kontrol med Plikthusenes Bevarelse. Det er en væsentlig Mangel ved den nuværende Retstilstand, at man har opgivet den gennem lange Tider stedfunde Kontrol med Bevarelsen af saadanne Huse. Jeg finder ikke Anledning til at gennemgaa Forslaget i dets Enkeltheder; der kunde ellers nok nævnes flere andre Punkter, hvor det foruden at samle de gældende Regler tillige indfører ny og heldige Bestemmelser. Det er saaledes en meget anbefalelsesværdig ny Bestemmelse, at man ikke længere skal behøve Ministeriets Tilladelse til en Udskillelse af særskilt skyldsatte Landejendomme, som have været drevne under et. Som det ærede Medlem ved, har det hidtil været gældende Regel, at man skulde søge Ministeriets Tilladelse til at adskille saadanne særlig skyldsatte, under et drevne Jordbrug. Jeg finder endnu kun Anledning til at fremdrage et Punkt i det foreliggende Forslag, nemlig angaaende Udstykning af Skove. I § 2 foreslaas der Regler for Udstykning af Fredskovstrækninger; men der foreslaas intet om Udstykning af andre Skove. Efter Forslaget vil det altsaa blive en fri Sag at udstykke saa meget, man vil, Skove, der ikke ere Fredskove. Det undrer mig noget, at den højtærede Minister har begrænset Lovforslagets Udstykningsregler til Fredskovstrækningerne, da det i Bilag til Forslaget meddeles, at der i en Betænkning, afgiven af Dansk Skovforænings Udvalg, gøres stærkt gældende, at det

wilde være det heldigste at blive staaende ved den bogstavrette Fortolkning af Forordningen af 3dje December 1819, hvorefter Udstykningsreglerne gælde ikke blot for Fredskov, men for al Skov. Det findes altsaa selv fra de særlig Skovinteresseredes Standpunkt rigtigst, at Udstykningsreglerne ogsaa komme til Anvendelse paa Skove, hvorpaa der ikke hviler Fredskovforpligtelse, og jeg ser ikke, at der fra nogen anden Side er noget, som taler for, at man giver Udstykning af Skov, der ikke er Fredskov, aldeles fri. Jeg slutter disse Bemærkninger med endnu en Gang at udtale min Anerkendelse af, at Forslaget er forelagt i en saadan Form, at man kan nære Forventning om at faa en brugelig Lov ud deraf, en Lov, der vil betegne et virkelig og ret betydningsfuldt Fremstrid.

J. S. Jensen: Ja, jeg agter ikke at sige meget under denne Sags Behandling, jeg har været godt nok med de foregaaende Dage. Der kom imidlertid et Par Ytringer fra den sidste ærede Taler, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger til. Jeg kan ganske vist i det store og hele slutte mig til de Bemærkninger, som fremkom fra de to ærede Talere, som have haft Ordet, og sige Ministeren Tak for Forslaget. Jeg skal ikke sige om dette Forslag, som jeg jagde om det foregaaende, at det var en Forringelse, det er endog muligt, at dette Forslag her er en Forbedring, i alt Fald have vi ikke her to Forslag at stille ved Siden af hinanden, saa at vi kunne sige: der er en Plan og der er en anden, thi Landbokommisjonen har jo kun afgivet en Betænkning, ikke formet noget Forslag i Lovparagraffer. Men det er dog paa denne Betænkning, at Ministeren særlig har bygget sit Forslag. Muligvis er der visse Ting, som her ere blevne fuldt saa klare og tydelige, som man kunde vente det efter Betænkningen. Naar den sidste ærede Taler syntes meget indigneret over, at Landbokommisjonen havde vist Tendens til at blande Hovedgaardsjord og Bondejord sammen, saa er der vel lidt i den Bemærkning, og jeg ved saa meget godt, at de gamle saakaldte Landboverner, eller hvad det var, de kaldte sig, (En Stemme: Bondevenner) ja, rigtig, de gamle Bondevenner holdt bestemt paa, at der skulde være skarpt Skel mellem de to Slags Jord, men det er dog et Spørgsmaal, om Udviklingen ikke kunde føre det med sig, at det ikke vilde være fornuftigt og heldigt at opretholde et saadant Skel. Jeg synes i øvrigt ogsaa, at der her i Rigsdagen er nogen Tendens til at ud-